

56 - 209a

1690. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου, περὶ διεκδικήσεως γονικοῦ, ἐν 56a, σ. 122 - 123.

«...πρεζεντάροντας ὁ ἄνωθεν Γ. τὸ προικοσύμφωνον τοῦ πατρὸς του καὶ τὸ ἴδιον προῖγμα νᾶναι προυκὶ τὲς μάννας του καὶ τὸ προικοσύμφωνον νᾶναι συντεσενᾶδο. Διὰ τοῦτο... κρᾶζον, κρίνον καὶ ἀποφασίζον νὰ παίρῃ ὁ ἄνωθεν Γ. τὸ ἴδιον κλεῖσμα ὡς προυκὶ τῆς μάννας του καὶ νὰ δώῃ ὅ,τι γράφει τοῦ στρουμέντο καὶ ἂν ἔχον κόπους... εἰς τὸ ἴδιον προῖγμα νὰ τῶν τοὺς πληρώῃ ὁ ἴδιος».

57 - 218a

1694. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπου Μυκόνου, ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου, περὶ διεκδικήσεως κληρονομίας, ἐν 56a, σ. 126 - 129.

(Ἡ διεκδικουμένη κληρονομία τοῦ Πιέρρου ἦτο ἀρχικῶς διπλοκοντετζιονάδα τῆς μητρὸς του καὶ συζύγου τοῦ ἐνάγοντος, ἥτις εἶχε κληρονομηθῇ ἐξ ἴσου παρὰ τῶν τέκνων της, τοῦ Πιέρρου καὶ τῆς ἀδελφῆς του, ἥτοι τῆς μητρὸς τοῦ ἐναγομένου. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρίζεται ὡς κληρονόμος τοῦ Πιέρρου ὁ ἐναγόμενος ἀνεψιὸς του καὶ ὄχι ὁ ἐνάγων πατήρ του. Καὶ τοῦτο ἀφ' ἐνὸς μὲν, διότι τὸ προικοσύμφωνον τῆς συζύγου τοῦ ἐνάγοντος ἦτο κοντετζιονᾶδο, δηλ. ἡ προίξ της ἔδει ἀπαραιτήτως νὰ περιέλθῃ εἰς τὰ τέκνα της, ἢ, ἄλλως, τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς της· ἀφ' ἑτέρου δέ, καθόσον, ἐπιπροσθέτως ὁ υἱὸς της Πιέρρος, ὁ κληρονομούμενος, τὸ ἀδελφομοίρι του ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ κληρονομίας τῆς μητρὸς του, εἶχε συστήσῃ ὡς προῖκα ἐπίσης κοντετζιονάδα εἰς τὴν ἀδελφήν του ταύτην, ἥτις ἔδει κατὰ νόμον νὰ περιέλθῃ εἰς τὸν ἐναγόμενον υἱὸν της).

58 - 228a

1696. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου, περὶ διεκδικήσεως κληρονομίας, ἐν 56a, σ. 140 - 143.

(Ὁ ἐναγόμενος μετὰ τῆς συζύγου του εἶχον προικίσει μίαν θυγατέρα των Μ. Εἰς τὸ πρὸς ταύτην προικοσύμφωνον εἶχον θέσει τὸν ὅρον, ὅτι ἐὰν ἐκ τοῦ γάμου τῆς Μαρίας ἤθελον γεννηθῇ τέκνα, ἀλλὰ ταῦτα ἤθελον ἀποθάνει, τὰ προικιζόμενα νὰ περιέρχωνται εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς της. Ὁ ἐνάγων καὶ ἡ ἀδελφή του εἶναι ἀνεψιοὶ τῆς συζύγου τοῦ ἐναγομένου. Φαίνεται Ἐπετηρὶς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, Τόμος ΑΘ' - Μ'

ὅτι ἡ Μ. ἢ εἶχεν ἀποθάνει ἄτεκνος, ἢ ὅτι τὰ τέκνα τῆς ἀπέθανον. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ συσταθεῖσα πρὸς τὴν Μ. προῖξ κατὰ τὰ ἀντικείμενα αὐτῆς τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς προικῶας περιουσίας τῆς μητρός τῆς (γονικὰ) ἐπανῆλθον μετὰ τὸν θάνατον τῆς Μ. εἰς τὴν κυριότητα τῆς μητρός τῆς καὶ συζύγου τοῦ ἐναγομένου, συμφώνως πρὸς τὸν ὅρον τοῦ προικοσυμφώνου. Δεδομένου δὲ ὅτι πάντα τὰ λοιπὰ τέκνα τοῦ ἐναγομένου εἶχον προαποβιώσει τῆς μητρός των καὶ συζύγου του, εἰς ἣν εἶχε ἐπανέλθει ἡ προῖξ τῆς Μ., ὡς γονικὴ τῆς περιουσία, ὁ ἐνάγων καὶ ἡ ἀδελφὴ του, ὡς ἀνεψιοὶ τῆς συζύγου τοῦ ἐναγομένου καὶ πλησιέστεροι ταύτης συγγενεῖς, εἶναι κατὰ νόμον οἱ κληρονόμοι τῆς καὶ ὅχι ὁ ἐναγόμενος σύζυγός τῆς).

59 - 232a

1697. Προικοσύμφωνον ἐν Ἀπειράνθω Νάξου, ἐνώπιον ἱερομονάχου,

ἐν 195a, σ. 272 - 277.

«...ἐνεφανίσθησαν τὰ δύο μέρη ταῦτα, τὸ ἐν μέρος ὁ ἐντιμώτατος ἅγιος πρωτοπαπᾶς Νικολὸς μὲ τὴν πρεσβυτέραν του, τὸ δὲ ἄλλο μέρος ὁ κὺρ μάστρο - Ἰωάννης καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ κυρὰ Εἰρήνη. Ταῦτα τὰ ἄνωθεν μέρη ἤρθασιν εἰς σὲ συνίβασιν καὶ λόγον ὑπαντρείας, λέγοντας ὁ ἄνωθεν πρωτοπαπᾶς πῶς ἔχει υἱὸν ὀνόματι Γ., ὁ δὲ κὺρ Ἰω. θυγατέρα ὀνόματι Π. Ἔτσι γυρεύει καὶ θέλει ἐξ οἰκείας του βουλῆς καὶ θελήσεως ὁ ἄνω Γ. τὴν ἄνωθεν κυρὰ Π. θέλοντας καὶ αὐτὴ διὰ νόμιμος καὶ Θεοῦ θέλοντος νὰ ἐνωθοῦν ἀμφοτέρω εἰς γάμον πρῶτον... δεῦτερον δὲ καὶ διὰ χάριν προικὸς δίδει ὁ κὺρ Ἰω. καὶ ἡ γυνὴ ντου τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Π. πρῶτο μὲν τὸ σπίτι... Ἀρχὴ καὶ τοῦ ἀνδρός. Δίδει καὶ ὁ πρωτοπαπᾶς τοῦ υἱοῦ ντου Γ. πρῶτον μὲν τὴν ἐκκλησίαν μὲ τὰ ἱερὰ ὅλα... μὲ τὰ πράγματα αὐτῆς τὰ ψυχικά, ἡγουν τῆς ἐκκλησίας... καὶ ἔξι ζᾶ καματερὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ αὐτὰ μὲ τούτην τὴν κοντετζιόν: νὰ εἶναι πάντα μνημονεμένοι οἱ ἄνωθεν. Καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ τὰ πράγματα, ὡς ἄνωθεν, ἕως ζῆ ὁ παπᾶς, νὰ εἶναι καὶ νὰ ἔχη ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀπὸ τὰ πράγματά της τὰ ψυχικά ὅλην τὴν ἐμισὴ νινδράδα ἕως τὴν ζωὴν του καὶ ἀποθανῶντας τοῦ παπᾶ, ὅλα ὡς ἄνωθεν ἐδικά ντου, μὲ τοῦτο: νὰ μὴν ἐμπορῇ νὰ ξεχωρίσῃ κανένα πράγμα ἀπ' ὅ,τι γράφει τῆς ἐκκλησίας τὰ ψυχικά νὰ δώκῃ ἄλλονοῦ του παιδιοῦ, μήτε τὴν ἐκκλησίαν νὰ βάλῃ εἰς θηλυκόν του παιδίον, παρὰ μόνον εἰς ἀρσενικόν πού θέλει κάμει παπᾶ, νὰ εἶναι ὅλη ἡ ἐκκλησία μὲ τὰ ψυχικά της πράγματα. Εἰ δέ, καὶ ὁ Θεὸς μὴν τὸ δώσῃ, καὶ δὲν κάμῃ ἀρσενικόν παιδί ὁ Γ. παπᾶ ἢ καὶ ὀλότελα νὰ μὴν κάμῃ ἀρσενικόν, πάλε καὶ κάμῃ ὁ Πέτρος ἀρσενικόν παιδί παπᾶ, ἀποθανῶντας τοῦ Γ. νὰ τοῦ τὴν δώνῃ τὴν ἐμισὴ ἐκκλησίαν μὲ τὰ ἐμισὰ πράγματα καὶ τὴν ἄλλῃ ἐμισὴ νὰ τὴν δώνῃ αὐτὸς ἄλλονοῦ του παιδιοῦ καὶ νὰ πηγαίῃ ἀπὸ παπᾶ ἕως παπᾶ πάντα καὶ εἰς